

[Fuglsang.]

Men jeg vil gerne nævne et enkelt af ændringsforslagene.

Det fremgår af betænkningen, at der blandt de 168 henvendelser til udvalget har været en fra de grafiske fag: Bogbinderforbundet, Litografforbundet og Typografforbundet. Denne henvendelse er formet som en protest mod de nye bestemmelser om, at bøger og tryksager med dansk tekst i fremtiden skal kunne indføres toldfrit i Danmark. Samtidig minder man om de liberaliseringsplaner, som er fremme i tiden, og som bl. a. omfatter bestemmelser om, at dansksprogede tryksager helt uden begrænsning skal kunne indføres i vort land. Fra de grafiske fags side henvises til den omstændighed, som for øvrigt også gælder for en lang række andre erhvervsområder, at Danmark trods vore arbejders ubestridte faglige dygtighed dog vil komme til at stå svagt i konkurrencen med andre lande, fordi vi må indføre råvarerne. Foruden at man ved toldlovsforbudslovens gennemførelse gør indførelse af dansksprogede tryksager toldfri, kompliceres sagen yderligere ved, at papir også i fremtiden vil være belagt med told. Dette kan ikke være rigtigt, og der er også en anden grund hertil; det er nemlig ikke alene i skibsfarten, at der er noget, der kaldes at sejle under bekvemmelighedsflag. Jeg kan huske fra min meget fjerne ungdom, at da jeg i sin tid købte og læste Skjoldborgs romaner, opdagede jeg, at disse udmærkede danske værker var trykt af Gyldendal i Berlin. Der tales her som så ofte før meget om det begreb, der kaldes erhvervene. De repræsenterer nu engang ikke hele nationen, end ikke den vigtigste del af den. Men dertil kommer, som det eksempel, jeg har nævnt, viser, at nationen og dens interesser ikke — specielt når det drejer sig om, hvad der er økonomisk forsvarligt — indtager nogen særlig dominerende plads i erhvervenes bevidsthed. Det vil — eller kan i hvert fald — gå sådan, at man vender tilbage til den gamle skik at lade danske bøger trykke i udlandet, hvis det kan betale sig. Der er her efter vor mening et område, hvor der kunne være anledning til ganske grundige overvejelser, og jeg mener for øvrigt, at den højtærede minister skylder os en forklaring på de

temmelig vidtrækkende dispositioner, som er truffet.

Men der kan ud over dette være mange, mange andre områder, hvor deputationer og andre har haft gode og klare grunde for de indvendinger, de har fremført, grunde, som i hvert tilfælde jeg ikke kan kende og derfor ikke kan tage stilling til.

En anden ting, som viser, at der er grund til forsigtighed, er ændringsforslag nr. 6 til § 8 i forbrugsafgiftslovsforbudsloven om nedsættelse af afgiften på colaholdige drikke, så disse drikke kommer på niveau med andre mineralvande. Også dette ændringsforslag har jeg vanskeligt ved at forstå. Afgiften på disse drikke blev som bekendt grundigt diskuteret i tinget i fjor, og den ordning, vi har i øjeblikket, blev dengang gennemført af socialdemokraterne, en stor del af de konservative og kommunisterne. Derfor kan man ikke nu lade være at spørge sig selv: hvorfor foreslås denne ændring så kort tid efter? Blandt dem, der var imod dengang, var ganske vist de to regeringspartier, og nu kan man måske give den forklaring, at de også skal have et område, hvor de kan sige at de har været i stand til at gøre deres indfyldelse gældende. Jeg tror bare ikke, det er den rigtige forklaring. Det blev i fjor under forhandlingerne i tinget nævnt, at der netop i anledning af colaafgiften var sket en henvendelse fra USA, hvor den pågældende industri er en mægtig økonomisk faktor og ligesom andre stærke økonomiske faktorer er i stand til at øve indflydelse på den derværende regering og dens dispositioner. Derfor spørger man sig selv: er det det, der spiller ind? — ikke alene når det drejer sig om coladrikke, for de kan vel næppe spille nogen særlig stor rolle, men også når det drejer sig om forhold af mere vidtrækkende betydning, for dette eksempel viser jo en helt anden baggrund for markedsplanerne og for, hvad de kan komme til at betyde. Markedsaftaler sluttes jo mellem regeringer, de bestemmer om liberalisering og den slags ting, men det betyder ikke, at de stærke økonomiske monopoler ikke fortsat vil bestå, vil fortsætte deres private politik og fortsat i kraft af deres økonomiske magt vil kunne øve deres ødelæggende økonomiske indflydelse på udviklingen i vort land.